

ningsberettiget har afholdt til sagkyndig bistand til varetagelse af sine interesser under sagen.

Lovforslaget behandledes i folketinget sammen med forslag til lov om ændringer i lov om bestyrelsen af de offentlige veje. Ved dets 1. behandling blev det anbefalet af *Aage Knudsen* (S), *Aage Fogh* (RV) og *Arne Larsen* (SF), idet dog *Aage Fogh* ønskede det spørgsmål overvejet, om det var nødvendigt med 2 kommissarier ved statens ekspropriationer, idet han havde erfaret, at kommissarierne aflønnedes i statens 29. lønningsklasse.

Helga Pedersen (V) havde kritiske bemærkninger såvel over for kommissionsbetænkningen som over for lovforslaget, der efter hendes opfattelse i for vidt omfang byggede på den gældende, forældede praksis, ligesom det var en mangel, at kommunernes ekspropriationer ikke var medtaget. At det nu blev lovfæstet, at formændene for taksationskommissionerne skal være jurister, var et fremskridt, men der burde yderligere stilles det krav, at formændene skulle være dommere. Ministeren for offentlige arbejder havde fået for stor magt efter lovforslagets bestemmelser. Det havde været rimeligere, om statsministeren eller måske snarere justitsministeren havde fået nogle af de beføjelser, som efter lovforslaget skulle tildeles ministeren for offentlige arbejder. Efter en helhedsvurdering af lovforslaget fandt *Helga Pedersen* dog, at dette bød på adskillige reelle forbedringer, og at det måtte påkalde betydelig interesse.

Hagen Hagensen (KF) fandt det uheldigt, at der var vigtige særområder, der var holdt uden for lovens område. Han var enig med *Helga Pedersen* i, at det måtte overvejes, hvilken magt der burde tillægges ministeren for offentlige arbejder, og også på mange andre områder var der enkeltheder i lovforslaget, der trængte til afklaring. Der var imidlertid med lovforslaget skabt et grundlag, der kunne arbejdes videre med i folketingsudvalget.

Grøndahl (Uafh) opfattede lovforslaget som et led i prisværdige bestræbelser på at udbygge og klargøre sikringen af borgernes rettigheder. Man burde dog i nogle af lovforslagets bestemmelser gå et skridt videre i retning af at lade behandlingen af ekspropriations-sager følge sædvanlige retsplejebegreber. De forskellige tidsfrister i lovforslagets bestemmelser kunne han ønske forlænget til ikke under 14 dage, og reglerne om bekendtgørelse i Statstidende af ekspropriationsforretningen burde suppleres med bestemmelser om direkte underretning til de interesserede parter. Han fandt det ligeledes vigtigt, at reglen om skønsmæssig godtgørelse af den ekspropriationsramtes udgifter til sagkyndig bistand erstattedes af en bestemmelse, der gav den ekspropriationsramte krav på at få udgifterne dækket. Hans parti ville med interesse afvente resultatet af udvalgsarbejdet i folketinget.